

2. БЕЛЛИСТ – МОЗАИК

БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ
СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА
2016/2017.

Драган Раденовић, Данило Киш
100 цм, бронза

ΟΓΛΕΔΑΛΟ

ЧИТАТЕ НА СОПСТВЕНУ ОДГОВОРНОСТ

Игор Павловић је ученик друге године општег смера и један од најмлађих афористичара у Србији. Инспирацију најчешће проналази у нашој друштвеној и политичкој стварности. Због озбиљности тема које духовито интерпретира, прво родитељима, а потом и осталима, морао је да доказује своје ауторство, јер нису веровали да су занимљиве и духовите мисли његове. Игор је објавио прву књигу Афоризми и неафоризми, а препоручујемо да посетите и његову фејсбук страницу на којој свакодневно објављује афоризам дана. Игорова сатира зна да буде убојита и он нас поштено упозорава – читате на сопствену одговорност!

- ♣ **Што више спуштамо завесу, провиднији смо.**
- ♣ **Лепшег нема нигде, ал' боље је свуда.**
- ♣ **Због страха од висине пали смо на ниске гране.**
- ♣ **Имали смо шансу да пропаднемо
и без проблема смо је искористили.**
- ♣ **Праг смо Европе. Зато нас газе.**
- ♣ **Ухватили смо лопове на делу.
Сада идемо да платимо казну.**
- ♣ **Време лечи све осим изгубљеног времена.**
- ♣ **Не, не судим о књизи по корицама. Судим по дебљини.**
- ♣ **Пратимо европске земље у стопу.
Зато смо изгубили сопствене трагове.**
- ♣ **Хоћете да вам живот буде лепши?
Подигните револуцију. Пардон, резолуцију.**
- ♣ **Сити празних обећања, завршисмо гладни.**

ОГЛЕДАЛО

- ♣ Да би упознао себе, мораш кренути у непознато.
 - ♣ Највећи неуспех је лаж о сопственом успеху.
 - ♣ Јаки смо на речима, а још јачи на цени.
 - ♣ Петак 13? Јака ствар, када живимо у Србији!
 - ♣ Чекајући светлију будућност, пао нам је мрак на очи.
 - ♣ Једине промене које су ови избори донели јесу промене имена странака.
 - ♣ Тражимо само глас, остало задржите за себе.
 - ♣ Никада се не шалим на свој рачун. Превелики је.
 - ♣ Укључили смо се у хуманитарну акцију.
Тражили смо помоћ.
 - ♣ С времена на време смање нам плате.
Важно је одржавати форму.
 - ♣ Све ће то народ исплатити.
-

Игор Павловић

„Гимназијски гласник“

Шабачка гимназија, Шабач

Директор: Маријана Исаковић

Главни и одговорни уредник:

проф. Катарина Бугарчић

ГЕНЕРАЦИЈЕ КОЈЕ ОСТАВЉАЈУ ТРАГ

Са сетом испраћам још једну генерацију која хрли својим путем неостварених али достижних снова. И баш кад помислим да смо ми, професори, само безначајна лица која журно остављају за собом, дочека нас таква топлина, љубав и поштовање које један професор само пожелети може. Родитељи, честитамо! Разредне старешине, честитамо! Сад смо сви поносни на вас, а верујем, и ви на нас.

Мирис пажљиво одабраних и сложених ружа преплављује зборницу, а наша срца радошћу што нам се љубав љубављу враћа.

Пред нама су генерације које су нас пробудиле из летаргије професорске свакодневице и одржале лекцију како да послушајемо њихова хтења и мењамо своје методе рада да бисмо се приближили њиховом начину усвајања знања. Показали су нам да школа може бити забавна без неукуса и скаредности.

Када се потрудите да сазнате омиљену песму свог професора и тако је чудесно изведете на часу, док учioniцу облива топлина умилних гласова ваших ученика, док гледате како ваши ученици занесено корачају у чизмама Јесењина или одважно глуме Обреновиће, тада знате да је пред вама посебна генерација. Када вам одједном приђе цео разред и загрли вас онако, енглески (hugg), онда је онај емотикон на мобилном телефону тако смешно мали.

И када вам ученик без икакве скривене намере пожели леп провод за викенд онда када сте ви помало заборавили на вредност тог викенда, тада знате да нестају сви зидови између нас и вас и сви смо ми, само мали, рањиви људи жељни љубави и да поучавате једну изузетно племениту генерацију са великом дозом алтруизма и емпатије. Лице вам се озари. Љубав вам је узвраћена.

Када ученици не беже од вас, већ вас пресрећу за један селфи са вама, којем се, сигурна сам, неће подсмевати, тада знате да сте добро радили свој посао.

Ходником одзвањају весели гласови матураната који жељно ишчекују трубаче да тако обележе свој последњи дан у школи, пре-

ОГЛЕДАЛО

познајем продоран глас једног будућег глумца који се није изгубио у својој слави, промиче бели шешир сада са ловоровим венчићем исплетеним вештим рукама другарице баш из школског дворишта ученика који га је тако смело носио све ове године и тиме је дао свој јединствен печат овој генерацији. Врте се зелени кишобрани раздраганих лица матураната на матурском плесу који више није само њихов плес. То је и ваш плес, то је плес свих нас који имамо ту част да учествујемо у образовању и васпитању једне дивне генерације. Пролазе поред вас другачији матуранти, у мајицама са маштовитим натписима у којима препознајете њихову потребу за припадношћу групи и схватате да су етикетираност и снобизам управо изгубили свој смисао.

Браво, матуранти! Победили сте себе саме, научили сте једну од важнијих лекција у животу која ће вам само помоћи у будућности.

И на крају, када добијете прегршт лепих речи са поруком да само наставите тако и да сте добар професор, тада знате да је ваш труд изнедрио једну дивну, паметну и смелу генерацију која ће искреношћу, поштењем и поштовањем освајати свет. Препознајем једну нову димензију, нешто што се ретко среће и радујем се томе! Хвала у име свих нас, професора, што се ми данас тако лепо осећамо.

Недељка Фабри

Професорица енглеског језика

„Гимназијалац“, Митровачка гимназија,

Сремска Митровица

Директор: Мирјана Ђорђевић

Главни и одговорни уредник:

проф. Ђорђе Домазет

МИЉЕВИН БОГОСЛОВСКО БРАТСТВО

Филолог

МЛАДИ

ЧАСОПИС ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК И Књижевност УЧЕНИКА ФилоЛОШКЕ ГИМНАЗИЈЕ У БЕОГРАДУ

ЧИТАЈ ГИМНАЗИЈАЛАЦ

J'aime le français
première édition

Гимназијалац

Гимназија „Свети Сава“ - Београд

ГИМНАЗИЈАЛАЦ
ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
„САВА ШУМАНОВИЋ“ У ШИДУ
Школска 2016/2017. година * година XII * број 34

GYMNASIUM
лист Гимназије „Светозар Марковић“ из Суботинце
a szabadkai Svetozar Marković Gimnázium lapja

СОКРАТ И ДВЕ КАПИ

Да ли је страдање услов за вечни живот овоземаљских љубитеља знања и проповедника врлине? Ако јесте, онда су за вечни живот вечног Атињанина, Сократа, заслужне две капи. Једна је КАП КУКУТЕ, самог извршитеља страдања, а друга је КАП СУЗЕ АТИЊАНА, кап покајања и схватања грешке након убиства, након телесне смрти најбољег и најмудријег од њих. Убила га је и оплакала кап, пак, да није, да ли би постојао данас? Зашто схватамо да је вода влажна тек кад је бунар празан, зашто тек кад дође зима знамо да су бор и чемпрес зелени?

Шта ће нам философија?

Тута, бол, жал, губитак, ослобођење, вечни мир, одлазак, повратак (Богу), нада, сећање, коначиште, крај – смрт.

Реалност, постојање, знање, свест, вредност, ум, разум, мудрост, рад, поглед, свет, љубав – философија. Да попричамо као људи. Зашто постоји философија? Зашто постоје људи? Јалово. Зашто звезде? Сунце? Небески свод... Шта је највеће благо? Живот? Богови? Смртници?

Рођени смо и нужно осуђени на живот, будимо се, растемо, путујемо, припремамо (несвесно) за смрт! Философирамо у страху, почетак је далеко, а крај близу. Меланхолија нас сети философије. Касно или не? Потиштеност, безвољност, умор, празнина, безвредност... сети нас. Тута за завичајем?

Како гледамо на свет, постоји ли други поглед, обрнути свет? Живимо да живимо? Да ли смо спознали себе? Мудрост? Имбецилност? Уздигнимо се бар у недељу, дан живота изнад свакодневног живота, свакодневнице, свакодневног ритма, припремимо се! Дан је кратак, крај је близу, нова зора, сутра...

Жагор, жубор, ромор – живот.

Видици, дух, идеја, откровење – философија.

Алекса Ломић

„Агора”, Гимназија „Таковски устанак”,

Горњи Милановац

Директор: Биљана Нешовић

Главни и одговорни уредник: проф. Нела Јоксић

САМ ПИТАМ, САМ ОДГОВАРАМ, САМ СЕБИ (НЕ)ДОВОЉАН

Ученик Александар Граховац, учесник четири републичка такмичења, ове школске године, интервјуисао је самог себе, јер редакција нема новинара достојног тог задатка.

Александар 2: Да ли сте задовољни успесима ове школске године и да ли сте изненађени свиме што сте постигли?

Александар 1: Нисам изненађен, ништа мање нисам очекивао од себе, мада, искрено сам разочаран, јер нисам освојио ниједну награду, нити сам прошао на олимпијаду.

A2: Шта планирате да упишете?

A1: Планирам да упишем теоријску физику на Универзитету Кембриџ, а након што стекнем докторско звање, вратићу се у Суботицу.

A2: Чиме ћете се бавити у Суботици?

A1: Основаћу Институт за теоријску физику баш у Суботици, који ће бити најпрестижнији институт за физику у целом свету.

A2: Из Ваших уста у Божје уши! Али, сложићете се да то и није тако лако, како мислите да све то остварите?

A1: Све то ћу остварити сопственим генијем.

A2: Како Ви кажете! А да ли мислите да је наша држава у проблему због трајног одласка младих, тзв. „одлива мозгова“?

A1: Не, зато што то оставља мени више могућности.

A2: Питање се односи на државу, не на Вас.

A1: Не знам, нисам држава.

A2: Да се вратимо на тему... Како коментаришете опадање броја такмичара на такмичењима?

A1: Сматрам да је то веома позитивно. Свакако, број награда, углавном, не зависи од броја такмичара.

A2: А да ли школа, према вашем мишљењу, без додатне наставе, може припремити ђака за такмичење?

A1: Наравно да не може, што је за мене сјајно! Нажалост, постоје

ОГЛЕДАЛО

приватне школе, које баш због тога мрзим из дна душе.

A2: Добро... Према вашем мишљењу, која је област науке у Србији најмање развијена?

A1: Свака. Ја сврху свог рођења и постојања видим баш у томе, јер ћу ја научно описменити Србију, кроз мој институт, и тиме нас приближити Богу.

A2: Да нисте сад мало претерали? Ипак, Ви се шалите на рачун религије!

A1: Ја сам крајње озбиљан, са мнош на челу, Србију чека славна будућност!

A2: Сад већ претерујете, умислили сте да сте нови цар Душан, да ћете Ви сами постати најзначајнији Србин?

A1: Ја то нисам умислио, Ваша је кривица што то не видите.

A2: На страну сад то, имамо још места за само још једно питање – да ли стварно сматрате да ће ово икоме бити смешно?

A1: ...

Александар Граховац

„Gymnasium”,

Гимназија „Светозар Марковић”, Суботица

Директор: Веселин Јевтић

Главни и одговорни уредник:
проф. Бојана Гаврилов Болић

SANJAM NEKI BOLJI SVIJET

U ovom svijetu pakosti, buke, zlobe, gdje ja da se sakrijem? Svaki dan pojavi se nova osoba koja će moj život začiniti nečim novim. Nažalost, prečesto ga začine zlobom i lažima, a ja iznova i svaki put pokušavam pobjeći od toga. Da sanjam o boljem svijetu, ne mogu sam, zato tražim dobrovoljce da sanjaju sa mnom. Ko su moji dobrovoljci?

Moji dobrovoljci su ljudi bez kompleksa, ljudi bez zavjesa na očima, vječiti sanjari i protivnici ovog i ovakvoga svijeta. Bolji svijet moram sanjati, jer se ovim ne mogu zadovoljiti, niti želim biti rob ovome svijetu. Ovo ti pišem iz revolta, pišem zbog bludi i gadnih ljudi. Budi moj dobrovoljac! Dođi i sanjaj sa mnom. Brat ćemo cvijeće u dolini Holandije, a kad otopli, kupati se na nekom malom otoku u centru okeana. Valovi će nas sakriti, a zlim ljudima nećemo dati da siđu sa svojih brodova i isprljaju naš čisti otok.

Moj otok su moji ljudi koji grade moj život, dobrovoljci koji me čuvaju i kriju kao što val otok krije. Od tebe samo tražim da budeš stub, val i dobrovoljac, pa da ovaj ružni svijet pretvoriš u svijet koji sanjaš. Svijet u mojoj glavi meni niko ne može oduzeti!

Elvis Alagić

„GIM“, Gimnazija „Ismet Mujezinović“, Tuzla

Direktorica: Alma Mujkanović

ПАСУЉ

У ово време, када глобализам прети да избрише наш национални идентитет, сматрам да није наодмет да се подсетимо обичаја и веровања која нас чине Србима. Посвећујем зато овај рад једном од најчувенијих јела наше кухиње.

„Свилу носите – пасуљ једите“, гласи једна наша стара пословица. Када нас изда и напусти Европа и када са стола нестану италијанске шпагете, француски сиреви и немачки сосеви, враћамо се српском пасуљу као последњем уточишту, јелу које нас никада није изневерило. То је много више од обичне хране, то је национална метафора за поново пронађену блискост, позив за дружење и окупљање око стола. Пасуљ је јело које човек не једе сам, већ у друштву породице или пријатеља. Он је такође симбол ината: „Ма, јешћу го пасуљ без ичега, али нећу пристати...“

Срби наивно верују да су измислили пасуљ. Међутим, стигао је из Перуа у наше крајеве тек крајем 16. и почетком 17. века. Од тада је постао једно од најпознатијих јела наше кухиње, делом и због тога што је сваког следећег дана – укуснији. Недостижни су укуси пасуља наших бака, које су у лонац укуавале и љубав с којом су спремале ово јело за своје ближње. Ипак, српски мушкарци највише чезну за оним војничким. Његова је запршка зачињена укусом братства, опасности и ризика. У Европи практично нема народа који у својој националној кухињи нема неколико јела од овог зрна.

Пелинов Јан Бибијан се уз стабљику пасуља попео чак до Месеца. Ко зна, можда и нама помогне да досегнемо звезде. Уосталом, на њему смо одрасли, нема разлога да с њим и не остаримо.

ОДА ХЛЕБУ

Хлеб је обавезан на српској трпези. Када заврне криза, ми панично тражимо по кући последње парче бајатог хлеба, како бисмо од њега направили попару – данас већ заборављено сиротињско јело.

Данас на популарности све више добија црни хлеб, као да су сви одједном постали медицински образовани и забринути за своје здравље. Током бурне историје, увек смо прижељкивали баш хлеб, тај недостижни вековни идеал. Свеједно, хлеб је хлеб, почасна зва-

ОГЛЕДАЛО

ница на трпези око које се увек води битка ко ће добити крајак. Врста има безброј, од оних тврдих, војничких, који се очврслим рукама ломе на четири дела, па све до домаћих, чији пријатан мирис увек подсети на одлазак на село. За разлику од других народа, никада нисмо поред хлеба тражили и игара, довољна нам је била и маст. У њему се крије наша суштина, у њега се кунемо и проклињемо. С разлогом, дакле, има толико пекара у нашој престоници. Док Београд још зева и одбија да се пробуди, из пекара се већ увелико шири топао и пријатан мирис разних ђаконија. Били богати или сиромашни, увек ћемо код куће имати ово практично пециво.

Има нешто скривено унутар тих корица. Нешто православно, нека арома скромности и умерености. Не знам, али док нам је нашег „леба“, пребродићемо сваку кризу. Нека он буде симбол наше одлучности и истрајности, доказ да, у инат целом свету, никада нећемо пропасти.

Петрашин Тодоровић

„Принцип“, Гимназија „Свети Сава“, Београд

Директор: Љиљана Ђокић

Главни и одговорни уредник:

проф. Сандра Бороња

ХУМАНОСТ СТАНУЈЕ У СРЦИМА ЛЕКАРА

Често се запитам колико храбрости, пожртвованости и хуманости треба да испуни једно срце, да оно куца за друге и да помаже другима у невољи.

Кроз историју и живот читали смо о многим јунацима. О великим подвизима, о војницима, ратницима, војсковођама, који су бранили земљу и народ од непријатеља. О храбрим људима који су остављали траг у историји. А ипак, када размишљам о херојству и подвизима, не могу а да не помислим на свакодневицу, на мале, обичне људе са великим срцем. То су јунаци који живе међу нама. Јунаци који се налазе у болницама, клиничким центрима. На местима где се сваког дана воде важне и одлучујуће битке. Битке у којима је улог велики, а брани се и чува оно највредније што имамо – људски живот. Свакодневно, ти велики људи доказују своју хуманост, алтруизам и пожртвованост. Кроз сопствена дела, кроз сваки минут своје посвећености.

Њихово оружје нису пушке и сабље, њихово оружје су ножеви, скалпели, инструменти којима воде оне најважније битке. Њихово оружје је наука, знање које су стрпљиво стицали годинама и подредили га туђим животима и здрављу. За многе од њих никада не чујемо, не видимо их. Али они постоје ту, међу нама, храбри људи у својим белим мантилима, који су за мене много више од лекара. Јер, они не лече само људско тело, они лече и људску душу. Разумеју је и теше онда када је најтеже. Не само знањем и медицинском струком, него често и речима, искреним осмехом, подршком и охрабрењем у најтежим часовима.

Свакога дана прихватају у своје руке нове људе и боре се за њих свим срцем. Не питајући ни ко су, ни шта су, ни колико имају, ни одакле долазе. Јер је њихова света дужност и обавеза да помогну сваком, не правећи разлике ни на који начин. Године учења, рада и искуства стоје иза њих. Али, ако мене питате, довољно добар лекар није само онај који је добар стручњак. Да би био добар лекар, пре свега треба бити добар човек. Онај који ставља друге испред себе.

ОГЛЕДАЛО

Онај који жртвује и своје време, и свој живот да помогне другима. То су за мене прави хероји. Хероји који се не возе луксузним аутомобилима, не живе у скупим вилама и не праве насловне стране новина. За свој рад добијају не тако велику надокнаду, али се никада не жале. Храбро се носе са свим искушењима које испред њих стављају живот и професија. То су за мене прави узор. Узор о којима треба да се чује и који заслужују дивљење и поштовање, јер ипак они воде најтеже битке за нечији живот. Они дају прилику за нови живот и нови почетак. Помажу да још један нови живот дође на свет и боре се за њега, свакодневно, на разне начине, свим срцем.

Медицина је наука, али зато је лекарска професија много више од тога. То је хуманост на делу, љубав и пожртвованост. Зато, чувајмо те наше велике хероје. И никад не заборавимо колико су нам они важни.

Даница Петровић
„Искра“, Гимназија Пирот
Директор: Братислав Крстић
Главни и одговорни уредник:
др Сузана Јовановић

Три прста за енглески

// Језик је средство помоћу којег се људи међусобно сјоразумеју и ујравно је ња сјособност једна од карактеристика која нас одваја од животиња. Језик којим се људи користе, као што знамо, није јединствен – на свету постоји око 7000 језика. Док неки тврде да је фонетска разноврсност последица Божијег жеда због грађења Вавилонске куле, већа је вероватноћа да је то последица преламања различитих народа на услове у којима су се они задесили. Идентичност неког народа чине многе ствари, међу њима наравно и језик; али у времену када ствара мудорости бивају замењене лоше формулисаним енглеским циљанима, одаје се утисак да језик неког народа појима све више само ону примарну улогу – средство ојшће сјоразумевања.//

Већини особа из наше околине је матерњи језик српски, као што је матерњи језик још 12 000 000 људи. Ако, гледајући из научног угла, „нашим“ језиком сматрамо и српско-хрватски (хрватско-српски) језик, онда број људи са којима делимо исто средство исказивања мисли расте на 18 000 000. Осамнаест милиона говорника једног јужно-словенског језика. Иако смо носиоци овог језика, омладина данас не одаје утисак да је превише заинтересована за сам језик.

Човек вреди онолико колико језика говори. К а д а кажемо страни језик, пре свега помислимо на енглески. Енглески је неопходан у свету у коме функционишемо, и самим тим се култура енглеског језика све више провлачи до великог броја људи. Проблем настаје када, угледајући се на ту културу, заборавимо наше вредности. Постоје особе чије је знање енглеског језика на завидном нивоу, поготово у нашој школи. Међутим, део тих особа мисли

40

(НАЈБОЉЕ ГРАФИЧКО РЕШЕЊЕ НОВИНА)

„Скамија“

Гимназија Јован Јовановић Змај, Нови Сад

ПРИНЦ НА БЕЛОМ КОЊУ

Свака девојчица машта о свом принцу на белом коњу. Можда тај термин није више толико популаран, али како год да се он назива и где год да се налази, свака девојчица га очекује.

Тешко је наћи љубав, али још теже одржати је, одржати њену неизвесност, магију... Све што је лепо – кратко траје, али не и љубав. Она је вечна и постоји као једина магија на овој планети. Верујем да ће свака девојка наћи принца. Он је тамо и чека те! Усправи се, поправи шминку и иди, наћи га. Када га нађеш, не пуштај га. Биће тешко, али љубав је јединствена. Никада, ни у ком случају, немој помислити да нећеш наћи свог принца! Веруј ми, он је ту негде и и чека своју принцезу. Крени. Не губи време. Живот је превише кратак да би седела и чекала. Јесте да он, као принц, треба да дође и да те спаси, али помози му и ти мало, сигурна сам да се и он боји колико и ти. У ствари, принц на белом коњу је онај који прихвата све твоје мане и врлине. Оно што ти најмање волиш код себе, он ће волети највише. Он је ослонац, подршка, друг, сапутник. Није савршен... Да јесте, био би досадан. Учини га савршеним љубављу. Никада не дозволи да вам буде досадно. Никад се немојте заситити један другог. Љубав је света и треба је чувати. Наћи неког са ким си спремна да ту љубав поделиш и чуваш. Од толико принчева, како да знаш који је ОНАЈ прави, онај ТЕБИ „суђен“? Не можеш знати. Остави телефон, изађи из куће и почни да упознајеш људе. Једног дана, када буде дошао тренутак, упознаћеш га и знаћеш да је он ТАЈ. Зато полако, не брзај, покушавај и труди се. На крају ће ти успети. Не постоји судбина. Ти бираш сама свој пут.

Дакле, да те више не задржавам, запамти да је највеличанственија ствар коју ћеш у животу научити „само“ – да волиш и будеш вољена зауврат.

Анастасија Бабић

„Скамија“, Гимназија „Ј. Ј. Змај“, Нови Сад

Директор: Радивоје Стојковић

Главни и одговорни уредник:

проф. Ружа Перуновић

PRIJATELJSTVO JE VEČNA RADOST PROLAZNOG VREMENA

Univerzalni ključ za prijateljstvo ne postoji, jer ono biva i onda kad se najmanje nadamo, a rađa se isključivo u plemenitoj duši. Takvo bogatstvo je retko i zato ga neprekidno i neumorno treba negovati i čuvati. Katkad i malim znacima možemo pokazati afinitet prema nekom, jer jedan iskren osmeh, topao pogled i ljubazan gest, poput pridržavanja sakoa ili otvaranja vrata, vredi više od hiljadu laskavih reči i komplimentata! Da bismo sve to shvatili, treba prestati da žmurimo i konačno se osvrnuti oko sebe, jer ko zna, možda se naš potencijalni prijatelj nalazi baš u blizini, samo što ga, iz nekih razloga, do sada nismo primetili.

Ne možemo ni očekivati da nas neko voli i razume, ako mu ne pružimo priliku za to, ali je nekako i dalje nesvesno ili svesno odlažemo. Sutra, sutra, uvek sutra, i tako unedogled! Život je zapravo previše kratak da bi se živelo sutra i previše surov da bismo ga provodili većito sami – zato je poželjno imati uz sebe prijatelje koji će nas zaista prihvatiti i voleti takve kakvi jesmo, a ne ljude u čijem ćemo se prisustvu osećati još usamljenije i nesigurnije. Uz prave osobe osećamo se spokojno i ispunjeno i kada ćutimo, jer povremeno imamo potrebu da prestanemo da zatrpavamo svoje srce rečima! Prijatelji ne služe samo za razonodu, oni su tu i kada nam je potreban odmor i beg od svega i vole nas podjednako i u dobrim i u lošim vremenima. Ne samo da ne žaloste naše nesreće, nego nam i ne zavide na sreći, snalaze se sa našim manama i prihvataju ih podjednako kao i vrline, jer su i one deo nas, ma koliko komplikovano i nerazumno ponekad izgledale. Pate kada nam je teško, neumorno se trude da pomognu kada je potrebno, uvek nas štite, uz nas su, ma šta drugi rekli...

Takvo blago nas bezuslovno poštuje, iskreno je prema nama, ukazuje nam na greške i pronalazi načine da ih ispravimo... Ne moramo da se menjamo da bismo mu se dopali, prijatelj podjednako ceni i poznaje svaku našu karakteristiku! Pred prijateljem se ne plašimo, ne uzdržavamo se da budemo ono što jesmo i volimo ga čak i onda kada ne provodimo

OGLEDALO

vreme sa njim, jer, „ko voli nekoga samo kada provodi vreme sa njim, taj ni ne pravi pitanje s kim se druži“. Čak mu i propuste velikodušno opraštamo, jer nam je prijatelj, naš oslonac i verni saputnik! Čovek koji nikada do sada to nije doživeo, zapravo nije sposoban da bilo kome bude prijatelj i neka se ne zavarava, ipak je umetnost postati nečiji pravi prijatelj!

Isidora Petrović

„Venturi“, Gimnazija Kruševac

Direktor: Biljana Dačić

Odgovorne urednice:

mr Nela Milojević i prof. Tanja Nikolić

COMMUNE DE PARIS (1871)

La Commune de Paris est une période insurrectionnelle de l'histoire de Paris qui dura un peu plus de deux mois, du 18 mars 1871 à la «Semaine sanglante» du 21 au 28 mai 1871. Cette insurrection contre le Gouvernement, issu de l'Assemblée nationale qui venait d'être élue au suffrage universel, ébaucha pour la ville une organisation proche de l'autogestion. Elle est en partie une réaction à la défaite française de la guerre franco-prussienne de 1870 et à la capitulation de Paris.

Citations d'écrivains contemporains de la Commune

Certains écrivains de l'époque prirent la plume pour commenter l'événement, pour la plupart de façon extrêmement hostile. Voici quelques exemples :

Charles Marie Leconte de Lisle à José-Maria de Heredia : « La Commune ? Ce fut la ligue de tous les déclassés, de tous les incapables, de tous les envieux, de tous les assassins, de tous les voleurs, mauvais poètes, mauvais peintres, journalistes manqués, tenanciers de bas étage. »

Gustave Flaubert à George Sand : « La seule chose, j'en reviens toujours là, c'est un gouvernement de mandarins. Le peuple est un éternel mineur. Je hais la démocratie. »

« Le premier remède serait d'en finir avec le suffrage universel, la honte de l'esprit humain. Dans une entreprise industrielle (société anonyme), chaque actionnaire vote en raison de son apport. Il en devrait être ainsi dans le gouvernement d'une nation. »

« L'instruction obligatoire et gratuite n'y fera rien qu'augmenter le nombre des imbéciles. Le plus pressé est d'instruire les riches qui, en somme, sont les plus forts. »

George Sand à Gustave Flaubert : « Cette Commune est une crise de vomissements, les saturnales de la folie. »

Les communards selon Alphonse Daudet : « Des têtes de pions, collets crasseux, cheveux luisants, les toqués, éleveurs d'escargots, les sauveurs du peuple, les déclassés, les tristes, les traînants, les incapables; »

MIROIR

Pourquoi les ouvriers se sont-ils mêlés de politique ?»

Les communardes selon Dumas fils: «Nous ne dirons rien de leurs femmes par respect pour les femmes, à qui elles ressemblent quand elles sont mortes. »

Émile Zola: «Le bain de sang que le peuple de Paris vient de prendre était peut-être une horrible nécessité pour calmer certaines de ses fièvres. Vous le verrez maintenant grandir en sagesse et splendeur»

18 mars 1871 – Soulèvement

26 mars 1871 – Élections des membres du Conseil de la Commune

1er mai 1871 – La Commission exécutive est remplacée par la Comité de Salut public

21-28 mai 1871 – Semaine sanglante

J`aime le francais“ ,

Гимназија „Бора Станковић“, Врање

Директор: Сузана Мишић Станковић

Уредник: проф. Љубица Арсић

ПАРИСКА КОМУНА (1871)

Париска комуна је побуњенички период историје Париза који је потрајао мало више од два месеца, од 18. марта 1871. до „Крваве седмице“ 21–28. маја 1871. Та побуна против Владе која је проишла из националне Скупштине која је управо била изабрана на општим изборима, наговестиће граду организацију блиску самоуправљању. Она је делом реакција на слом земље у Француско-пруском рату из 1870, и на капитулацију Париза.

Цитати писаца – савременика Комуне:

Шарл-Мари Леконт де Лил пише Жозеу-Марији де Хередија: „‘Комуна?’ То је била лига свих пропалица, неспособних, завидљиваца, убица, лопова, рђавих песника, рђавих сликара, неуспешних новинара и закупаца ниског сталежа“.

Гистав Флобер пише Жорж Санд: „Једина ствар, томе се враћам увек, јесте влада мандарина. Народ је вечити малолетник, ја мрзим демократију. Први лек био би да се на општим изборима заврши са том срамотом људског духа. У једном индустријском предузећу (анонимно друштво) сваки акционар гласа ради свог улога. Тако би требало да буде и у влади једног народа. Обавезно и бесплатно образовање само ће повећати број имбецила. Најпре ће образовати богате који су у суштини најмоћнији“.

Жорж Санд пише Гиставу Флоберу: „Та Комуна је бљувотина, сатурналије лудила“.

Алфонс Доде о припадницима Комуне: „Главе пиона, прљавих крагни, масне косе, лудаци, одгајивачи пужева“, спасиоци народа“, пропалице, тужне сове, вуцарала, неспособњаконићи; Зашто су се радници умешали у политику?“

Дима-син о припадницима Комуне: „Ништа нећемо рећи о њиховим женама из поштовања према женама, на које ове личе када су мртве.“

Емил Зола: „Крвава купка коју је народ Париза управо доживео била је можда ужасна нужност да би смирила неке од његових грозница. Видећете га сада како расте у мудрости и величанствености.“

„J'aime le francais“,

Гимназија „Бора Станковић“, Врање

Директор: Сузана Мишић Станковић

Уредник: проф. Љубица Арсић

ПЕНОЛОГИЈА

Појам пенологије обухвата извршно кривично право као грану правне науке, те своју научну и практичну дјелатност усмјерава у првом реду на проучавање извршења казне лишења слободе, осталих казни, као и других санкција (васпитне, мјере сигурности, условне осуде са заштитним надзором; санкције за привредне преступе – одузимање имовинске користи, санкције за прекршаје; санкције за кривична дјела међународног права).

Под тим подразумијевамо изучавање разних правних и ванправних аспеката проблема који се јављају у вези са извршењем поменутих санкција у настојању да се постигне сврха прописивања тих санкција.

Назив „извршно кривично право“ није устаљен у теорији, а и пенологија често има различита значења. Ипак, пенологија данас мора да се бави, проучавањем свих кривичних и казних санкција које постоје у једној земљи, начином и поступком њиховог извршења, односно њиховим међусобним односом.

Предмет пенологије је уређење организације, начина и поступка извршења кривичних санкција, у првом реду казни (посебно, казне лишења слободе) и других кривичних дјела, као и других врста кривичноправних мјера, односно кривичнопроцесне мјере притвора.

ИМОВИНСКЕ КАЗНЕ

Имовинска казна се развила временом из композиције (откупнине), тако да данас обухвата двије врсте санкција: новчану казну и конфискацију имовине. Ове врсте санкција се често критикују у теорији због тога што нису личне природе, што погађају сиромашне више него богате, јер се могу замијенити казном затвора и јер не утичу на преваспитавање починилаца.

Новчана казна се састоји у обавези осуђеника да у одређеном року уплати судском пресудом утврђени новчани износ у корист државе. Може бити главна и споредна казна (умјесто казне затвора али и кумулативно са том казном).

Конфискација имовине се састоји у одузимању осуђеникове имовине коју је посједовао у вријеме доношења пресуде, без накнаде, у

ОГЛЕДАЛО

границама које су одређене законом. Суд у сваком конкретном случају одлучује о њеној примјени и то само када је законом одређена као споредна казна уз казну затвора. Може бити опћа и специјална.

Предвиђена је за изнимно тешка кривична дјела.

ТЈЕЛЕСНЕ КАЗНЕ

Иако некада популарне, данас тјелесне казне представљају изнимку и то само у неким афричким и азијским законодавствима.

Јављају се у два облика. Први је сакаћење (одсјецање дијелова тијела) по принципу „око за око, зуб за зуб“, извршава се на јавним мјестима и зависно од врсте кривичног дјела – руке за крађу, очи за шпијунажу, пенис за сексуалне деликте итд.

Шипање је дуго времена имало широку примјену према починитељима свих врста деликата (у првом реду прекршаја); мушкарци се шипају по цијелом тијелу, док жене само по стражњици, такођер јавно.

Тина Андрић

„Млади правник“,

Средња економско-трговинска школа, Тузла

Директор: Лариса Ћустендил

Уредник: Сумејла Башић

ДИМИТРИЈЕ

ГОДИНА

број 18

Mladi pravnik

Часопис ученика Гимназије у Крушевцу

ВЕНТИРИ

List katoličkih školskih centara u BiH - Godina XVII, broj 32 - svibanj 2017.

ISSN 1512-9330

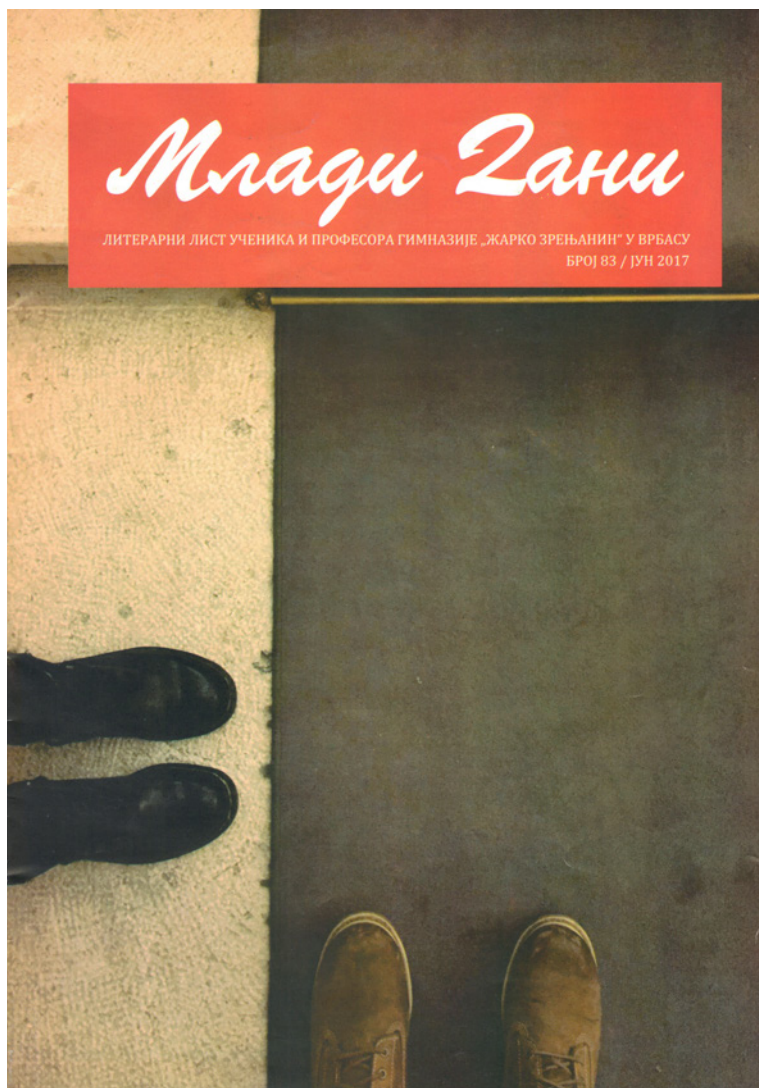
IZVORI

GIM

ГИМНАЗИЈСКИ
ГЛАСНИК

ОГЛЕДАЛО

(НАЈБОЉА НАСЛОВНА СТРАНА)

„Млади Дани“

Гимназија Жарко Зрењанин, Врбас

АЈНШТАЈНОВ ТЕСТ ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ

Тест који је пред вама везује се за великог научника, Алберта Ајнштајна, и његову констатацију да 98% људи на свету није у стању да овај тест тачно реши. Сада имате прилику да проверите да ли спадасте у преостала 2% светске популације.

Пет кућа обојено је у пет различитих боја, а свака кућа има једног власника који живи у њој. Тих пет власника имају одређено пиће, свирају одређени инструменти и држе одређене кућне љубимце. Ниједан власник не пије исто пиће, не свира исти инструмент, ни има исто љубимца. На вама је да, на основу наведених података, одговорите на питање: Ко држи рибице?

- Светлана живи у црвеној кући
- Наташа држи псе
- Теодора пије лимуну
- Зелена кућа је лево од беле куће
- Власник зелене куће пије кафу
- Особа која свира виолину гаји птице
- Власник жуте куће свира клавир
- Власник средње куће пије млеко
- Младен живи у првој кући
- Особа која свира трубу живи поред онога који гаји корњаче
- Особа која држи коње живи поред особе која свира клавир
- Особа која свира хармонику пије чај
- Митар свира гитару
- Младен живи поред плаве куће
- Особа која свира трубу има комшију који пије сок.

Митра Купусовић

„Млади Дани“,

Гимназија Жарко Зрењанин, Врбас

Директор: Татјана Кажич

Уредници: Проф. Јелена Вујовић

и проф. Младен Ђуричић

СКА
МИ
ЈА.

мај | 2017.

ГОДИНА VI

2016

РАСТКО

ISSN 2406-2634

ЧАСОПИС БОГОСЛОВИЈЕ СВЕТОГ САВЕ НАМЕЊЕН ОМЛАДИНИ

Број 12

HEARTBEAT

2. БЕЛЛИСТ

БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА 2016/2017

УЧЕСНИЦИ

1. „Гимназијски гласник”, Шабачка гимназија, Шабац
 2. „Гимназион”, Гимназија, Чачак
 3. „Колибри”, Гимназија Таковски устанак, Горњи Милановац
 4. „Агора”, Гимназија Таковски устанак, Горњи Милановац
 5. „Искра”, Гимназија, Пирот
 6. „Вентури”, Гимназија Крушевац
 7. „J'aime le français”, Гимназија Бора Станковић, Врање
 8. „Богословско братство”,
Богословија Светог Петра Дабробосанског, Фоча
 9. „Извори”, Католички школски центри у БиХ, Тузла
 10. „Мисак”, Бехрам-бегова медреса, Тузла
 11. „ГИМ”, Гимназија Исмет Муџезиновић, Тузла
 12. „Млади правник”, Средња ЕТШ Тузла
 13. „ГЖ”, Гимназија Живинице
 14. „Heartbeat”, Прва гимназија, Марибор
 15. „Гимназијалац”, Гимназија Светозар Марковић, Нови Сад
 16. „Скамија”, Гимназија Ј. Ј. Змај, Нови Сад
 17. „Gymnasium”, Гимназија Светозар Марковић, Суботица
 18. „Милевин свет”, СТШ Милева Марић, Тител
 19. „Млади Дани”, Гимназија Жарко Зрењанин, Врбас
 20. „Гимназијалац”, Гимназија Сава Шумановић Шид
 21. „Пут”, Зрењанинска гимназија, Зрењанин
 22. „Гимназијалац”, Митровачка гимназија,
Сремска Митровица
 23. „Бранко”, Карловачка гимназија, Сремски Карловци
 24. „Млади лингвиста”, Филолошка гимназија, Београд
 25. „Растко”, Богословија Свети Сава, Београд
 26. „Димитрије”, ПБТШ Димитрије Давидовић, Земун
 27. „Принцип”, Гимназија Свети Сава, Београд
-

НАГРАДЕ И ПОХВАЛЕ

ПРВА НАГРАДА

„Бранко” ♦ Карловчка гимназија, Сремски Карловци

ДРУГА НАГРАДА

„Пут” ♦ Зрењанинска гимназија, Зрењанин

ТРЕЋА НАГРАДА

„Гимназион” ♦ Гимназија, Чачак

ПОХВАЛЕ

„Скамија” ♦ Гимназија Ј. Ј. Змај, Нови Сад

„Гимназијски гласник” ♦ Шабачка гимназија, Шабац

„Искра” ♦ Гимназија, Пирот

„Извори” ♦ Католички школски центри у БиХ, Тузла

„Мисак” ♦ Бехрам-бегова медреса, Тузла

„Растко” ♦ Богословија Свети Сава, Београд

НАЈБОЉА НАСЛОВНА СТРАНА

„Млади Дани” ♦ Гимназија

Жарко Зрењанин, Врбас

ПОХВАЛА - НАСЛОВНА СТРАНА

„Гимназијалац” ♦ Гимназија

Светозар Марковић, Нови Сад

НАЈБОЉЕ ГРАФИЧКО РЕШЕЊЕ НОВИНА

„Скамија” ♦ Гимназија Ј. Ј. Змај, Нови Сад

ПОХВАЛА - ГРАФИЧКО РЕШЕЊЕ НОВИНА

„Мисак” ♦ Бехрам-бегова медреса, Тузла

ЖИРИ 2. БЕЛЛИСТ-А

Проф. др Милан О. Распоповић,
физичар и филозоф, Београд

Милена Маричић,
проф. српског језика и књижевности, Нови Сад

Јасмина Жујевић
проф. српског језика и књижевности, Београд

Станко Стојиљковић,
новионар и публициста, Београд

Лука Тилингер,
графичар и илустратор, Београд

Директор
Мр Срђан Огњановић

Уредник Галерије КУЛОАР и 2. БЕЛЛИСТ-а
Радивоје Благојевић

Сарадници
Мирјана Мићић
Душица Атанасковић
Синиша Митрић
Горан Обрадовић

Дизајн
Лука Тилингер

ΟΓΛΕΔΑΛΟ
